

Vánoční
vydání

JAPA 2007 ve Waldmünchenu

Eliška
je na světě:-)

Sojčí výlet
na Křivoklát

30.
10.

Madlesčín úvodník	3
Aktuální dění v Sojce	4
Zveme vás na	6
Sprechen Sie Deutsch mit Léňa	8
Lukyho Bulvár	9
Výcuc ze sojčích zasedání	10
Předsedovy postřehy	11
Rozhovor s	12
Sojka na drátě	17
Módní policie	20
Co se událo za akce Sojčí i neSojčí	24
Mlsná huba	31
Fotoromán	33
Sudoku	37
Detektiv Sojka	38

REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Petr Vondruška
Stálí spolupracovníci:	Tereza Pražská, Pavel Bobek, Eva Dvořáková, Ondřej Špičan, Petr Špičan, Lenka Jandová, Michal Janoš
Design a DTP:	Petr Vondruška, Ondřej Špičan
Korektura textu:	Eva Dvořáková
Adresa redakce:	Poříčí 1 b, 635 00 Brno, telefon: 608630386
Další kontakty:	e-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Miláčkové a Miláčky,

zanechte kapra kaprem a pojdte se Zobákem na táčky. Zapomeňte na chvilku na dárky a barevná světla, darmo by se vám pod nimi písmena navzájem pletla. Sedněte pohodlně do oblíbeného úšáku a věnujte se svému milovanému Zobáku!

Tak, toliko vánoční verše. Jsem ráda, že mě střevo neopouští, jistě se ode mě dočkáte ještě mnoha veselých rýmů!!!

A co se dnes ve zbrusu novém čísle dočteme? Tak především jsem minule končila svůj úvodník se slovy, že ten další Zobák už budu dělat – doufáme – s malou pomocnicí. A to se splnilo a ačkoliv to není moje zásluha, tak je toho plný Zobák. Přemýšlela jsem jako šéfredaktorka, jestli to není blbý, jestli není trochu přeEliškováno ☺, ale pak zvítězil hlas matky (vidíte, už se vezu) a řekl NENÍ, a tak s námi z Poříčí sdílejte tu velkou radost a přimhuřte oko, jestli se vám bude zdát, že se ta zpráva v příspěvcích opakuje ☺.

Jinak opět velká změna, jste na to ale vždycky na Vánoce zvyklí, ne? Je to takový dáreček od redakční rady, který je sice nehmotný, ale snad potěší. Tentokrát se totiž výsledné celkové grafiky Zobáku ujal Šogi a trochu nám ho dopravil, aby působil celistvěji a kompaktněji. A to prosím ještě u dalšího čísla máme slíbenou proměnu titulky!!! Kdo jste v obraze a víte, že Šogi už před nějakou dobou opustil školní škamna a hákuje na plný úvazek, také asi víte, že pracuje jako grafik. A tím, jak proniká do všech tajů a magie přípravy tiskovin,

se mu zdá naše Zobačisko nedomrlé, tak ho trochu „dopekl“. Dobrou chuť, pokud mu chcete něco k tomu sdělit, tak neváhejte.

No a ještě jedno převrápko pro jedničkáře – do minulého čísla se nevešel fotoromán, který jste v létě vyrobili. Tak ho zařazujeme tentokráte, snad vám nechá vzpomenout na milované „Géčko“ a pohladí zbytkem slunečních paprsků vaše zmrzlé frňáky!

Jinak detektiv Sojka pokračuje ve svém pátrání, neváhejte mu i nadále pomáhat, nebo se ztratí v bludném kruhu, Terka nás zve na letošní další vypečený plesík – plakátek od Špigyho také najdete v tomto čísle, nezapomeňte si počíst o JAPě, kdo jsme nebyli, jistě litujeme, kdo jste byli, pláčete steskem nad hezkými vzpomínkami. A prostě tradičně je číslo nabitě vším možným i nemožným. Je magické, je kouzelné, je slavnostní, je vánoční.

Přeju nám všem moc a moc, abychom i v tom dalším roce byli plni chuti trávit společně chvíle pod sojčími křídly. Mějme se rádi, budme zdraví a pokud možno vykročme do toho nového roku pravým pařátkem ☺.

Za redakční radu se loučí a pěkné počtení přeje

Kdysi jsem na nějaké radě spolku zaslechla, že podzim rovná se pro Sojku okurková sezóna. O tom letošním se to ale dle mého názoru říct nedá. Novinek mám tolik, že nevím kterou z rukávu vytáhnout jako první. No vlastně to zas až tak úplně pravda není, o té první největší novině není pochyb. Madlesko a Poldíku, gratulujeme k vašemu přírůstku – Eliše Černé z Poříčí. Zaplatpánbůh jí nezůstalo to naše pracovní jméno Petruška. Eliška je mnohem hezčí. Musím přiznat, že jsem tajně doufala, že by se třeba mohla jmenovat Terezka, ale to je fuk. Hlavně že je holka zdravá jak řípa. Tak to máme Poříčí a teď se můžeme vrhnout na to, co se děje uvnitř spolku a co za akce nás čeká a nemine a trochu i nakousneme to, co nás neminulo a co se událo od vydání minulého čísla.

Podzimní „okurková sezóna“ začala záříjovými volbami v naší partnerské organizaci SdJ. S Pájou jsme se do Řezna vydali a dohlíželi jsme na demokratický průběh voleb a nezbývá než konstatovat, že vše proběhlo v naprostém pořádku. Pája si pro vás z tohoto víkendu připravil krátkou reportáž, kterou si určitě přečtete, ať víte, co se u našich partáků děje. S volbami ale ještě úplně nekončíme, 9. listopadu se na hradě Hohenberg, odkud by z Chebu kamenem dohodil, konaly volby do spolkového předsednictva SdJ. Bývalému předsedovi Robertu Wildovi, který nyní zastává post pokladníka, tímto děkujeme za vše, co pro Sojku jako předseda udělal. A že toho nebylo málo! Mimochodem, Pája, který se těchto voleb účastnil, konstatoval, že na hradě Hohenberg je moc pěkně, prý tam ani nestráší a navíc by se tam mohlo příště líbit i Japě a všem japanům, tak uvidíme, co se nám nakonec z Hohenbergu vyklubě.

Otom, že 13. října Sojka dobyla Křivoklát, už jste jistě četli na našich webových stránkách. V rámci tohoto výletu dobývači očihli i nový velikonoční objekt.

Prý je moc hezký, nově opravený, zkrátka ideální pro pořádání našeho velikonočního tábora. No a když už jsme u toho objektu a Velikonoc, tak mi dovolu, abych vás pozvala na velikonoční tábor, který se bude konat 15.–22. 3. 2008 právě v Račicích nad Berounkou. O Velikonocích ale podrobněji v rubrice „Sojka vás zve na ...“

Highlightem podzimní sezóny ale byla bezpochyby HJAPA 2007, která se konala 23.–25. 11 v německém Waldmüchenu. Třicet vyvolených si během těchto dvou dnů stihlo nejen procvičit německý a český jazyk, ale proběhla také vystoupení česko-německých hiphopových ansáblů, točilo se video, zkrátka byl srandy kopek, vy, co jste nemohli být u toho, si přečtete detailnější zprávu, kterou pro vás připravil mimo jiné např. Petr Rys, který právě o japáckém víkendu rozšířil řady členů Sojky. Tak tě, Peto, mezi sebou vítáme.

A nyní se přehoupneme z minulosti do budoucnosti a mrkneme na to, co Sojku čeká. Před Vánocemi vás potká toto číslo Zobáku, což je samozřejmě také velká událost. Hlavně si ho nečtete u štědrovečerní večeře. Já vím, je to těžké, tolik novinek a zajímavých informací, že ho nemůžete odložit, ale to by se možná

rodiče zlobili a pak by třeba ani nepřišel Ježíšek J. Ale zpátky k Sojce: Se startem nového roku samo sebou startuje i Sojka a je toho spousty a spousty, co jí čeká. Začneme o víkendu 25.-27. 1. 2008, kdy se bude konat setkání radních Sojky a SdJ, pracovně ho označujeme jako SURU, nebo-li superradu. Budeme probírat, kam

se dáme a kam směřujem (jak by řekli peneři), určitě pak velikonoční tábor a možná, že ty naše německý kejmoše pozveme i na ples, ale to si ještě hodně dobře rozmyslíme J. Ááá a dostáváme se k plesu! To je radost, jak mi to všechno hezky logicky navazuje. Tentokrát už dvanáctý reprezentační ples sdružení se bude konat 9. 2. 2008 v klubu Escobaras, sepsala jsem pro vás detailnější info, které najdete dále v Zobáku. Akorát mě teď napadlo, že jsem tam zapoměla poznamenat, že v klubu Escobaras i vaří. Ale jak! Doporučuji vám tortilly plněné kuřecím masíčkem a špenátem. To je, přátelé, opravdu zážitek, takže stravenky s sebou! No a s tímto gurmánským povzdechem se s vámi loučím, asi si půjdu zobnout něco dobrého. Co takhle nějaké kuřecí masíčko se špenátem? No tak už ale dost. Mějte se hezky, přeju šťastný a veselý a hlavně nespokněte kost!

TERKA

SOJKAPLES

9. únor 2008 je dnem, kdy se do dejvického klubu Escobaras sletí všechny Sojky z celého širého okolí a dále. Jen pro ně tu bude hrát kapela s opravdu skvostným názvem – **Broky Františka Kanečka**. Mnoho z vás se teď asi pousmálo pod fousem a pomalu začíná tušit, odkud vítr vane ... Ano, vaše domněnky a odhady se ubírají správným směrem. Podle slov samotných členů kapely „vznikly Broky Františka Kanečka na konci roku 2000 na protest proti stále rostoucímu vlivu západní – dekadentní hudby, a zároveň jako připomenutí toho nejlepšího (pro západní zaprodance – toho nejhoršího), co bylo natočeno v československých studiích v 60., 70. a 80. letech...“ Vážení přátelé, připravte se na to, že tentokrát to bude opravdu něco! Troufnu si tvrdit, že takovýhle nářez Escobaras ještě nezažil. A teď zásadní otázka. Může si někdo z vás nechat ujít stylový večer v duchu osmdesátých let, večer, kdy si na sebe znovu budete moct obléct modely, které by někteří raději zapomněli, že kdy nosili? No přeci nemůžete! A tak mi dovolu, abych toto krátké povídání o Brocích Františka Kanečka a osmdesátkách dotáhla do zdárného konce a všechny vás srdečně pozvala na již **dvanáctý reprezentační ples o. s. Sojka – spolek mladých**.

Jak již bylo řečeno, ples se uskuteční **9. 2. 2008** v klubu **Escobaras** na pražské Bořislavce a je akcí i pro širokou veřejnost, takže neváhejte a přivítejte kámošky a kámoše, ať je nás co nejmíc. Nezapomeňte na vymazlený eighties outfit, bez něhož se v útrobach baru budete cítit totálně out (naše módní policistka Lenička bude mít hotové žně, že ☺). Součástí večera bude bohatá tombola, takže před odjezdem na ples nezapomeňte rozbít prasátko, ať vám pak není líto, že jste si nemohli koupit dost losů. Vstupné bude letos pouhopouhých **80 Kč**, Kčs ani bony nebereme! Pro mimopražské je možnost

ubytování na strahovských kolejích, podrobné informace se objeví na našich stránkách www.sojka.cz, další otázky vám rád zodpoví ředitel plesu **Lukáš Kadleček** na telefonním čísle **608 500 717**. Co dodat? Vše důležité už bylo řečeno, tak snad jen see ya v únoru!

VELIKONOCE

Možná se Vám zdá, že je to ještě hróóózně daleko před námi, a že vlastně ještě vůbec netušíte, co v tu dobu budete dělat, ale čas letí a já si říkám, že je určitě lepší oznámit to hezky s předstihem, abychom v tom měli jasno ☺. Takže si, moji milí, vyndejte své diáře na rok 2008, nalistujte si měsíc březen a ke dnům 15.- 22. 3. si poznamenejte **česko-německý velikonoční tábor se Sojkou a SdJ!** Juchú! Máte čas? Určitě ho budete mít, když vám to říkám takhle dopředu. A už se těšíte? Těšíte. Takže všechno jasné. Teď jen pár doplňujících informací, které vás určitě velice zajímají:

Termín už známe, ale ještě jednou pro jistotu **15.- 22. 03. 2008**. Místo konání, pozor pozor pozor – velké překvapení – **Račice nad Berounkou nedaleko Křivoklátu**. Vy, co máte hezskou jedničku ze zeměpisu jste teď určitě postřehli, že jsme se posunuli blíž ke Matičce Praze, takže můžete očekávat nějaký ten zajímavý výlet, ale samozřejmě nejen do Prahy, ale třeba i za bílou paní na hrad Křivoklát huuú. Kromě výletování si promrskáte němčinu, dobře se pobavíte, zahrajete si nějaký přímá hry, trsnete si na dýze a ještě se dozvíte něco o druhé polovině 20. století, a to formou lehce stravitelnou – žádné biflování, žádné šrocení, žádná nuda! Ubytování budeme v místním **rekreačním středisku**, které má nově zrekonstruované pokoje a sociální zařízení. PP (předseda Pája ☺) to tam byl osobně zkontrolovat a neměl výhrad. A to všichni víme, že Pája jen tak s něčím spokojený není...

Zveme vás na ...

Další důležitá informace se týká financí. Velikonoční týden se Sojkou a SdJ vás přijde na **2000 Kč** (2200 Kč pro NeSojky) a ty za týden plného zábavy s kámošema z Čech a Německa určitě stojí. A úplně poslední, co vám povím je, že přihlásit se můžete prostřednictvím **elektronické přihlášky**, kterou najdete na na-

šich stránkách www.sojka.cz. Máte-li jakékoliv další dotazy, nestyďte se a napište nám na sojka@sojka.cz nebo zavolejte komukoliv z radních. Seznam našich čísel najdete taktéž na www.sojka.cz. To je z mé strany opravdu, ale opravdu všechno a těším se na vás na velikonočním táboře v Račicích nad Berounkou!

SOJKAPLES 2008

09.02.2008 | 80's style

Escobaras dub

Stanice metra Lenínova | tramvaj 20/26/51 Bořislavka

Kapela Broky Františka Kaňečka

start ve 20 hodin | vstupné 80 Kčs

www.sojka.cz

Sprechen Sie Deutsch mit Léňa

Mein lieber Mausi,

pořád ještě jezdím durch die Welt a hledám Tě, abych Ti mohla sagen, jak moc jsem do Tebe verliebt.

Tentokrát jsem byla na JAKémsi šPAČčím Wochenende, či co to bylo, kde mě učili tu Tvoji Deutsch.

Už toho znám ganz viel, dokonce i budoucí čas, takže jsem Ti složila vlastní slib, tedy vlastně **Mein Versprechen**:

Also, tímto Ti slibuji a versprechui, že **ich werde Dich suchen** po celém světě, i kdyby to mělo být kdekoliv, **ich werde Dich** do konce svého života **lieben**, **ich werde** na Tebe **denken** celé hodiny a dny, **ich werde** při Tobě **stehen** v nemoci i ve zdraví, v dobrém i zlém, **ich werde** Dir warme večere **kochen**, **ich werde** Tvoje

prádlo **waschen** i **bügeln** (dokonce i košile a ty opravdu nesnáším, abys věděl), **ich werde nicht schreien**, když půjdeš s kamarády trinken, und **ich werde** pořád jako Miss **aussehen**.

Už se nemůžu dočkat, až Tě najdu, wir werden před oltářem stehen und wir werden uns versprechen lásku až za hrob.

Ich werde krásné bílé šaty se závojem **anhaben**, **du wirst** jako princ **aussehen** a hlavně **wir werden uns** konečně poprvé **küssen**..

Ááááá, **das wird so schön sein!** Nemůžu se dočkat, má lásko.

Deine Jiřina aus Sand

LÉŇA

pořádá: **SQJKA** a **SdJ**
SPOLEK MLÁDÝCH

za podpory: **MŠMT ČR** a **MZV ČR**

A bych se vám přiznal, tak vánoční číslo Zobáku je pro bulvárního novináře noční můrou! Víte proč? No protože máme všechny ty termíny na krku, do toho vám šéfredaktorka div neporodí, respektive porodí ☺. Tlačí vás čas a navíc není o čem psát, protože od minulého čísla žádné tábory nebyl, akorát JAPA, ale na tý sem zase nebyl já, takže se můžu jenom tak domnívat, co že se tam komu povedlo za kousek. Vedle toho, že prý v neděli zaspal celý organizační tým (chudáčci, určitě dlouho do noci připravovali závěrečný program) se ke mně ani nic nedoneslo, tak nejspíš bylo všechno v nejlepším pořádku!

A co se jinak událo, přátelé? Dozvěděl sem se například, že k prezenčnímu (nikoliv dálkovému) studiu práv v Plzni skoro vůbec nepotřebujete jezdit do Plzně! To je fajn, ne? Jestli se ptáte, jak je to možné, tak to se zeptejte naší výkonné místopředsedkyně Terky, která úspěšně studuje plzeňskou fakultu z čelákovického gauče už třetím rokem ☺! Obdivuhodně!

Taky jste si oblíbili pořad České televize „Kluci v akci“? Pokud ano, tak jste jedna ruka s naším pokladníkem Špigym, který se vařením nechal dokonce tak unést, že pořádá pro známé ve své brněnském bytě kulinářské orgie za doprovodu profesionálního kuchaře! Obrovské stoly se prohýbají pod haldami těch největších lahůdek! Husičky, kachničky, selátka, nevěříte? Koukněte se na Špigyho z profilu a uvěříte! ☺

Ted' trošku z jiného soudku. Nedávno jsem zaujatě pozoroval hbité mechaniky při závodě formule 1 a říkal si, jak jim jde práce od ruky. Jedna báseň! Ovšem, přátelé, nejspíš to nevíte, ale v Sojce máme machra, který by je všechny strčil do kapsy! Není jím nikdo jiný, než multiobchodník Michi! Jedině

on dokázal uprostřed frekventované pražské křižovatky měnit kolo u svého vozu, přičemž rezervu měl uschovánu v kufru pod dvěma zbrusu novými ledničkami a jedním širokoúhlým televizorem, které chvíli před tím zakoupil. Důležité je také dodat, že zrovna byla silná průtrž mračen a rtuť teploměru jen stěží přelézala přes nulu. Michi je zkrátka kabrhák, celé to stihl v šibeničním čase a zasluhuje poplácat po zádech. Bravissimo!

Dlouho, předlouho jsme nekončili bulvár vypečeným vtípkem. Tentokrát to napravím jedním blondatým, který navíc zavání Vánoce. Co víc si přát?

Dvě blondýnky jdou do lesa ukrást vánoční stromček. Po dvou hodinách marného hledání se jedna zeptá té druhé:

"Tak co?"

"Ále, nikde nic."

"Hm, tak víš ty co? Vezmem nějakou nenazdobenou!"

Už vím, proč se Verča Linková stáhla z vrcholového managementu Sojky. Nezbyval jí na to čas! Má totiž luxusní podnik na Mallorce!

Na taneční párty v Sazka aréně si řada sojek mohla vyzkoušet práci za barem. A kolikrát nešlo jen o pití!

Přestože nedávno porodila, stále si udržuje svůj nebyvalý šarm a kouzlo! Dokonce i v oběžníku jedné nadnárodní drogistické společnosti vědí, že:

Luky

Výcuc ze sojčích zasedání

Praha – Břevnov

Datum: 28. 9. 2007

Přítomní radní: Pavel Bobek, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Ondřej Křížek, Michal Janoš, Petr Vondruška, Monika Ženišková, Kristina Klapalová

Nepřítomní: 0

Přítomní přisedící: Madla Purkartová, Mates Slivič, Davča Šimek, Anetka Büchlerová

Host: Ondřej Špičan

Témata: shánění vhodného objektu na velikonoční tábor, propagace na festivalu Der Film, výroba letáků, zpráva o proběhnutých volbách v SdJ, vypracování konceptu jednodenních výletů, pohled do budoucna.

Waldmünchen

Datum: 25. 11. 2007

Přítomní radní: Pavel Bobek, Tereza Pražská, Monika Ženišková, Kristina Klapalová, Petr Vondruška, Ondřej

Křížek, Petr Špičan

Nepřítomní: Michal Janoš, Lukáš Kadleček

Přítomní přisedící: Léňa Rambousková, Anetka Büchlerová

Témata: podávání projektů na město Čelákovice, na Středočeský kraj, na MZV, zhodnocení proběhnutší JAPy, diskuse nad novou podobou internetových stránek, pes - organizační záležitosti: termín, místo konání, ubytování, stanovení termínu příští Superrady s SdJ v Rybníku.

Milé Sojky, milí Sojci,

víte, jaký je to pocit, když vás účastníci poslouchají, nereptají a skoro bez výjimek se tváří spokojeně? Jestli ne, přál bych vám ten pocit zažít. Já ho naposledy zažil na letošní JAPě a věřím, že tím nemluví jen za sebe.

Asi namítáte, že samochvála smrdí; no dobře, když jinak nedáte, tak si prostě trochu zasmradíme. Ale tohle není samochvála sojčího předsedy na vlastní konto, tohle je (samo) chvála adresovaná celému týmu – účastníkům i organizátorům. Obě skupiny odvedly za ten víkend kus dobré práce. Nicméně, aby to tu tak nesmrdělo, zvoníme si také trochu hany, tentokrát do vlastních řad organizátorských ...

Pokud bychom to trochu zevšeobecnil, tak JAPA byla vlastně takovým lakmusovým papírkem současné Sojky a SdJ. Zkusím tedy shrnout plusy a minusy tak, jak to vidím já.

- ☑ Máme dorost, se kterým můžeme dál pracovat a hlavně který je ochoten pracovat s námi! Prostě dorost na JAPě roste dál, bylo to vidět. Po určitých pochybách jsme se letos na podzim rozhodli přitlačit na pilu a zdá se, že zvolená taktika pomalu nese své ovoce. Anetka, Léňa i Davča byli perfektní – takže jen tak dál! A totéž platí i o dalších „mladých a perspektivních“, třebaže nejsou v radě.
- ☑ Máme radní, kteří jsou schopni zapojit všechny své síly a obětovat pár víkendů tomu, aby připravili co nejlepší akci. Máme nápady a schopnosti, jež jsou předpokladem pro to, abychom dokázali provést akci na profesionální úrovni. Máme radní (a starší členy), kteří šli coby účastníci na JAPě ostatním příkladem.
- ☑ Máme skvělé kamarády z SdJ, kteří se neizolují, je s nimi vždycky legrace a za poslední roky jsme se s nimi doopravdy sžili v tom nejlepší smyslu.

I přes částečnou jazykovou bariéru, která se beztak postupně zmenšuje, víme, že si můžeme důvěřovat, a že nás spojuje ono posvátné gaisthalské pouto.

- ☒ Ne vždy máme schopnost se zabrzdit, pokud jde o slavení. Zastavit onu euforii, která nastane po dobře odvedené práci, by mělo vědomí, že i zítra je den a že jde o den, kdy je třeba věci dotáhnout do konce.
- ☒ Ne vždy jsme úplně spolehliví. To se týká komunikace po emailech, to se týká vstávání a mnohých drobností, které nakonec práci mnohým ztěžují. Zatím to nehrozí, ale pomysleme na to, co by bylo, kdyby se ti spolehlivější a dochvilnější z nás nechali odradit! Anebo kdyby oni „mladasové“ přijali naše nedokonalosti za své.
- ☒ Ne vždy máme dost kreativity, kterou do našeho orgatýmu vnesl až Špigy se svým rapem a camrallye. Protože tahle schopnost se nedá zas tak snadno naučit, jako se naučíte třeba malou násobilku, musíme se poohlížet po nových kreativcích a šoumenech, protože někteří z těch současných už hlásají brzký odchod.

Teď už je jen na nás, co si z toho vzít, takže vás nebudu trápit dalším řečením. Za sebe říkám jen toto: Pokud to vezmu z lepšího konce, tak mezi pátečním večerem a nedělním časným ránem nebylo jediné chybičky! Rozumíte mi? Snad jo. Užijte si Vánoce, propagujte Sojku kde se dá, a když vše dobře dopadne, uvidíme se na plese a o Velikonocích!

PÁJA

P. S. Bod za minule u mě mají Efka s Dalbou! Byli jste jediní, o to víc si vás vážím... Díky!

Přátelé, dneska pro vás mám opět lahůdku. Konny nemusím představovat, většina z vás jí zná, navíc se můžete podívat i do archivu Zobáků, protože už jsme s ní rozhovor přinesli. Každopádně ji mnozí z vás už nevidají tak často. A proč? Protože odjela do PERU, kde v rámci jednoho programu pracuje s dětmi. A vůbec, prostě nám utekla na druhý konec světa, aby ... aby co? To už se dočtete v následujícím exkluzivním rozhovoru!

Koníku, kdy, kam a hlavně proč jsi odjela?

Vyrazila jsem z Německa 3. září a asi o 24 hodin později jsem přistála v Limě (Peru). Tam jsem si udělala dvoudenní přestávku, abych pak strávila 14 hodin cesty autobusem na sever Peru do města Cajamarca. Je to malé hezké městečko v Andách, ve kterém budu bydlet půl roku.

A proč jsem odešla? To je těžká otázka. Myslím, že jsem se prostě chtěla seznámit s něčím novým: poznat jinou zemi, jiný kontinent, jinou kulturu, jiné lidi a jiný způsob života... A samozřejmě je tady na tom bezva, že se můžu naučit španělsky. Kromě toho jsem také chtěla po 16 letech školy a studia jednou dělat něco skutečně smysluplného a pomáhat jiným lidem.

Proč právě Peru? Co tam vlastně děláš?

Když jsem zhruba před rokem a půl začala tuhle cestu plánovat, nebylo ještě vůbec jasné, kam vyrazím. Prostě jsem si sehnala hodně informací o zemích Jižní Ameriky a skončila jsem u zemí na pobřeží Pacifiku: Chile, Peru a Ekvádor. U různých organizací, které vysílají dobrovolníky do celého světa, jsem se pak ucházela o místo. Projekt tady v Peru se mi líbil ze všech nejvíc, moje organizace je super a ke všemu to ještě byla ta nejlevnější varianta. A tak jsem se dostala do projektu Nuevos

Horizontes (Nové horizonty) u organizace Youth Action For Peace.

To celé se jmenuje mezinárodní služba dobrovolníků a bohužel neexistuje žádná instituce, která by finančně podporovala (jako to například dělá Evropská unie s dobrovolníky po Evropě). Proto si musím celý tento pobyt a náklady s ním spojené hradit sama.

Měla jsi strach letět tak daleko?

Z dlouhého letu jsem měla trošku obavy, protože jsem ještě nikdy tak dlouho necestovala a také protože jsem přesně nevěděla, jestli klapne to přestupování v Americe. Z pobytu v Peru jsem neměla strach vůbec, spíš jsem se hrozně těšila. Strach jsem měla vlastně

jenom z toho, že během mé nepřítomnosti v Německu někdo z mých přátel nebo rodina bude mít nějaké problémy a já tam nebudu moct být s nimi, abych jim pomohla.

Jaká byla cesta a první dojmy?

Cesta byla kupodivu naprosto bez stresu. Let byl neuvěřitelně dlouhý, ale nebylo to tak strašné, jak jsem si myslela. V Limě jsem bydlela u docela milé rodiny a taky ta cesta autobusem do Cajamarky byla překvapivě docela pohodlná. Tak úžasné autobusy jsem v Německu cítit neviděla ☺.

Moje první dojmy z Limy už tak úžasné nebyly: strašný provoz, zima a chaos. Proto jsem byla ráda, když jsem se dostala do Cajamarky, neboť tohle město se mi líbí mnohem víc, i když jsem, upřímně řečeno, očekávala poněkud vyšší teploty, ale jsme tady prostě už v horách. Pak jsem taky poprvé pořádně onemocněla, protože tělo si napřed musí na tu výšku zvyknout, ale teď už to pro mě není žádný problém. Moje rodina mě přijala strašně mile, a proto se tu taky od počátku cítím dobře.

Můžeš krátce popsat, jaké vidíš rozdíly mezi kulturou v Německu a v Peru?

Hm, to je těžké. Na začátku jsem si myslela, že tu nejsou žádné velké rozdíly, protože lidi tu na první pohled vypadají docela podobně, ale čím víc se tu člověk zabydluje a všechno poznává, tím méně tomu všemu občas rozumí. Peruánci mají například velmi nepřímý způsob, jak druhému sdělit, že mají nějaký problém nebo že jim třeba nechutná jídlo nebo pití. To vede k tomu, že nás Němce, s naší přímočarostí, občas považují za neuctivé.

Velký rozdíl je i v dochvilnosti: Jestliže dostanete pozvánku na 14.00, není zapotřebí dostavit se dřív než v 17.00 nebo 18.00 ☺.

Co se mi strašně líbí je, že Peruánci mají mnohem větší radost ze života a víc dávají najevo své pocity, víc tančí, víc zpívají... Prostě víc žijí přítomností a o budoucnost si nedělají žádné starosti.

Co se mi ale rozhodně nelíbí, je přístup k životnímu prostředí: Každý den leží na ulicích hromady odpadků, odpadkové koše a popelnice tu neexistují a když se chce někdo zbavit svého pytle s odpadky, tak jej prostě hodí do nejbližší řeky.

Jak se ti líbí místní lidé?

Lidé jsou tu úžasně milí a zatím jsem neudělala žádnou negativní zkušenost. Člověk si sice prvně musí zvyknout na to, že na něj pořád všichni civí, že je o hlavu větší než ostatní a že ho balí všichni chlapi bez rozdílu věku, ale potom už je to docela v pohodě ☺. Většina ke mně přistupuje se zvědavostí, všichni se chtějí dozvědět hodně o Německu, ale je i spousta takových, kteří při slově „gringas“ (výraz pro bělochy) myslí pouze na „spousty peněz“ a myslí si, že budeme chtít všechno koupit.

Jak probíhá tvůj normální den?

Můj normální den vypadá asi takhle:

7.30 vstávám, snídám a čtu si maily

9.00–12.00 práce

13.30 oběd s rodinou

15.00–18.00 práce

Jak vypadá tvá práce s dětmi?

Pracuji v Asociaci Esperanza, která má za cíl podporovat děti během jejich vzdělávání. Dopoledne přichází asi 15 dětí, odpoledne pak asi 35. Ty, které chodí do školy, přichází se svými úkoly a my jim s nimi pomáháme, ale je i spousta takových, které do školy nechodí a s těmi pracuji převážně. To znamená, že se zabývám jen tím, že tyhle děti učím číst, psát a počítat. Už je to tak daleko, že už nemůžu ani slyšet slabiky typu „ma, me, mi, mo, mu“, protože celé dny nedělám nic jiného, než že vysvětluji písmenka 😊

Ale opravdu mě to moc baví, protože všechny děti jsou strašně milé a přátelské. Kromě toho ještě učím s jinou dobrovolnicí třikrát týdně angličtinu, což je docela vítaná změna a hlavně mě to taky děsně baví. Akorát

jsme z toho někdy dost zmatené, protože jako Němky vyučujeme angličtinu ve španělštině 😊

Kde vlastně bydlíš?

Bydlím u peruánské rodiny, kde se cítím velmi dobře, i přes drobné problémy, které jsme už měli, ale to je asi normální. Členové rodiny jsou Lali (29), Lucho (38), Ana Sophia (7) a Luis Angel (3). Perfektně si rozumím hlavně s dětmi a s matkou a myslím, že jsem se svou rodinou měla opravdu velké štěstí. Mám tu i svůj vlastní pokoj, což je úplně super a taky jinak mám k dispozici všechno, co člověk tak běžně potřebuje.

Chybí ti Německo?

Hm, popravdě řečeno, ani ne. Německo mi nechybí, spíš postrádám jisté lidi, kteří tam žijí – nebo ty, kteří žijí v Čechách. Co třeba postrádám, je německý chleba nebo moje nezávislost v Německu, ale není to tak strašné.

Jak se ti líbí muži – Peruánci?

Když jsem před několika měsíci říkala své mámě, že odjedu na pár měsíců do Peru, byla její první reakce: „A pak se tam zamiluješ a už se nikdy nevrátíš!!!“ To první se už stalo a jak to dopadne s tím druhým, to uvidíme 😊

Jaké zajímavé věci jsi už stihla vidět? Podnikla jsi už nějaké výlety?

Výlety jsem zatím zvládla jen v okolí Cajamarky, ale hrozně mě nadchla okolní krajina a moc se těším na to, jak budu cestovat. V provincii se například

chystám na týden do Ekvádoru, protože si musím obnovit vízum a Silvestra bychom rádi oslavili na pláži u moře!

Co je pro Peru typické? Co tam lidé jedí, pijí, jakou muziku poslouchají?

Jídlo v Peru je v podstatě jen jedno: rýže a brambory. A to prosím každý den! Já osobně z jídla moc nadšená nejsem, protože tabule není moc bohatá, navíc je to všechno takové suché a ne moc zdravé, ale nakonec to jde. Jsou i věci, které jsou výborné a chutné, ale obě typická peruánská jídla mi nijak zázračná nepřijdou: Ceviche (studená ryba s cibulí v limetkové omáčce) a morčata! ☺

V Peru se také vypije hodně piva a kořalky, kromě toho se tu prodává Pisco, peruánský národní nápoj, který je opravdu dobrý. Jinak mi to přijde podobné jako všude jinde na světě.

A muzika je tady úplně jiná. Poslouchá se tu hodně salsa, reggeaton, cumbia.. je to těžké popsat, jednoduše s sebou přivezu hodně muziky domů a pak si to můžete poslechnout sami! Muzikou jsem každopádně totálně nadšená.

Jak to vypadá v Peru se vzděláním? Existují tam také vysoké školy?

Děti tu začínají chodit do školy v šesti letech a většinou v osmnácti vycházejí hotové. Existuje tu jen jakýsi základ společný pro všechny a ne různé vzdělávací směry pro rozdílně talentované žáky. Obecně ta úroveň vzdělání moc valná není, především ve čtení a psaní tu jsou velké mezery. Po škole tu je ale možnost jít na univerzitu, to funguje obdobně jako u nás.

A víš už, jak budete slavit Vánoce? Můžeš nám peruánské Vánoce trochu popsat? Co tam lidé dělají, co jedí a tak?

Tak upřímně, příliš mnoho toho o Vánocích ještě nevím, ale to, co jsem slyšela, je opravdu dost podobné tomu, co znám. Mají tu třeba také adventní věnec, ale pozor - žádné adventní kalendáře, slaví se až 25. prosince a většinou se celá rodina sejde u jednoho velkého jídla. Tradiční pokrm je krúta. Obecně jsou tu lidé velmi nábožně založení. Jinak tu je také záplava kýčovitě vánočních výzdoby, na stromech visí třeba tolik bílých třpytivých nesmyslů, že to má vypadat jako sníh ☺.

Daleko zajímavější mi přijde zdejší silvestrovská oslava: každá rodina si vybere jednu osobu, která se v uplynulém roce chovala špatně. Tomuto člověku pak seberou oblečení a z něj udělají panáka v životní velikosti, kterého pak přesně o půlnoci spálí – a to se děje před každým domem!

Co nového jsi se naučila? Uvědomila jsi si třeba něco takhle daleko od domova v úplně jiném světě?

Něco nového se učím každý den, ale je to těžké vyjádřit slovy. Myslím, že se změnil můj pohled na svět a že v budoucnu budu některé věci dělat jinak, ale je to těžké vysvětlit na konkrétních případech. Je to něco jako s Gaisthalem. Člověk pak vždycky potřebuje trochu čas, než to všechno stráví a než je schopen uplynulé věci vidět jasně a já to tady cítím stejně. Proto se mnou budete muset opakovat rozhovor ještě za půl roku.

A co tvoje plány do budoucna? Chtěla bys ještě cestovat nebo tak něco? A kdy se vrátíš?

Tak tedy, plány už mám, ale jak je známo, i ty se mohou rychle měnit. V tuto chvíli to vypadá, že bych do poloviny února pracovala ještě tady, v Cajamarce. 19. února přijede můj nejlepší kamarád a společně bychom šest týdnů cestovali a navštívili všechna typická turistická lákadla v Peru. Pak bych chtěla v dubnu cestovat ještě další čtyři týdny. Když budu mít ještě dost peněz, tak bych chtěla do Ekvádoru, když ne, tak do Bolívie. V květnu bych se pak ještě vrátila do Cajamarky, abych se se všemi rozloučila a v polovině května bych se měla vrátit zpátky do Německa. Ale jak už jsem řekla, plány se mohou měnit ... 😊

Chtěla bys ještě něco vzkázat naším čtenářům?

Vlastně ne, protože už mě bolí prsty 😊.

Ne, to si dělám legraci. Chtěla bych říct, že jsem velice hrdá, že jsem směla něčím přispět do Zobáku a že vás všechny moc moc postrádám. Přejí vám všem hodně úspěchů ve vaší práci a moc na vás myslím, doufám, že na mě nezapomenete a už se těším na příští setkání v Gaisthalu 😊.

Koníku, díky za tvůj čas...

Pro Sojku vždycky a dokonce i na druhém konci světa!!!

TEXT: MADLESKA

PŘEKLAD: EFKA A MADLESKA

FOTA: KONNY

Sojka na drátě

Milé Sojky moje,

dnes jsem si na vás přichystal zas jako vždy něco speciálního. Rozhodl jsem se vás vyzkoušet z vědy, kterou nemohu nazvat jinak, než Sojkavěda. Když už jste si zaplatili ten členský příspěvek a považujete se tedy za oficiální členy naší milé Sojky, tak byste o ní měli taky něco vědět, žejo. No jasně! Napadala mě spousta otázek, o kterých se zde nechci moc rozepisovat, protože je možná v budoucnu ještě někdy uslyšíte ve vašich telefpřístrojích, nicméně jedna se mi zdála pro dnešek nejlepší a taky nejzákladnější.

Otázka pro dnešní den tedy zní:

Kolik barev je na logu Sojky? A jaké?

Jak uvidíte níže, dá se z vašich odpovědí vyčíst vše-licos. Někteří z vás reagovali okamžitě a střelhitě a vysypali na mě odpověď bez otálení. Zde je možné vidět, jak velkou věnujete našemu logu pozornost, či jak často se s ním setkáváte (jako např. na internetu, v pravém horním růžku), prostě jak tu naší sojku máte rádi... Poté byli takoví jedinci, kteří sice věděli přesný počet barev, ale dále specifikovat, jaké to vlastně barvičky

jsou, pro ně bylo takřka nemožné. Nejvíce mě však potěšili ti z vás, kteří si sice nebyli jistí, nicméně logickým uvažováním došli k odpovědi alespoň na první část otázky... Konec planých řečí, pojďme se spolu podívat na vaše odpovědi:

Davča Šimek

Je tam pět barev.

Jo? A jaký?

Červená, modrá, vlastně dva odstíny modrý, zelená aaa..

No, jaká ještě?

Myslím že žlutá...

Luky Kadleček (zde jsem byl nucen zamlžit některá peprná slova)

Ty k****, počkej, abych to ne*****. K**** v***. Čtyři!

No, a jaký?

Zelená, modrá, žlutá, červená. Jo, čtyři.

Fakt?

Ne počkej vlastně pět.

A jaký teda?

No zelená modrá, žlutá, červená. Už jsem to řekl?

Ne, to jsou jenom čtyři.

Kecáš, vždyť už jsem to řekl.

No, tak mi to řekni ještě jednou.

Jo takže zelená, modrá, žlutá, červená. A ty jo, je tam černá?

Ne, černá tam není.

Ták třeba hnědá!

Alf Kočí

Tři. Modrá, bílá a žlutá.

Kamča Veverková

Ježiši tři? Čtyři?

A jaký?

Já nevím. Žlutá, modrá, červená, zelená.

Móňa Ženíšková

Pět plus jedna, plus minus čtyři.

No, a jaký barvy tam jsou?

Jsou to tmavě modrá, světle modrá, bílá, světle bílá, tmavobílá, no červená, žejo – krvavej zobáček, žlutá, oranžová, zelenou jsem říkala? Tak. Zelená tam asi bude.

A to je všechno?

No, jiný barvy mě nenapadaj. Možná tmavozelená tam bude...

Pája

Tolik, kolik je tam písmen. 1, 2, 3, 4, 5. Takže pět.

A jaký?

Modrá, žlutá, zelená, červená, oranžová.

Milan Mara Marek

Čau Maro, máš čas?

No čas mám, ale zrovna parkuju.

Tak můžu se ptát?

Jo, povídej.

Tak kolik barev je na logu Sojky?

Čtyři. Červená, modrá bílá, žlutá.

Kristinka Klapalová

Ježišmarjá, počkej. Já přemejšlim .....

Asi tak pět.

A jaký?

Červená, modrá, žlutá – no, nevím vlastně.

Tak kolik? Jakej je závěrečnej verdikt teda?

No, závěrečnej verdikt je, že je jich pět, ale vzpomněla jsem si jenom na tři...

Katka Drechslerová

Pět. Červená, žlutá, modrá, eeeee, já nevím.

Tak jaký teda?

No tyhle tři plus ještě bílá.

No jo, ale to jsou čtyři, né pět...

No, tak tyhle čtyři a pak ještě nějaká další, já nevím...

Katka Lišková

Pět.

A jaký?

Ježiš – modrá, žlutá, červená, zelená a černá. Ale ta zelená tam možná není...

A jaká tam teda je?

Možná žádná.

Takže jich je pět?

Tak teda čtyři...

Eliška Valterová

Pět, nevím jaký, ale každý písmeno jedna barva.

No, a jaký si myslíš, že tam jsou?

Červená, žlutá, zelená, modrá a ještě nějaká... asi černá?

Tom Pavlíček

Počkej, já jdu ven. Haló? Já tě vůbec neslyším, tyjo.

Hele, můžeš mi zavolat zejtra? Já jsem v hospodě a mám docela honičku..

Sojka na drátě

A na konec jeden bonbónek. Rozhodl jsem se oslovit samotného tvůrce loga, mého bratra Ondru Šogiho

Špičana. Sice jsem ho chtěl, jak se říká „chytit na špek“, ale nakonec jsem bohužel neuspěl. Podívejte se sami na jeho odpověď:

Šogi

Pět – modrá, světlejší modrá, červená, zelená, žlutá.

No tak nic, jsem tě chtěl nacytat.

No, musím říct, že jsi mě zaskočil... Ale říkal jsem si „S - O - J - K - A“ - tak to bude pět. 😊

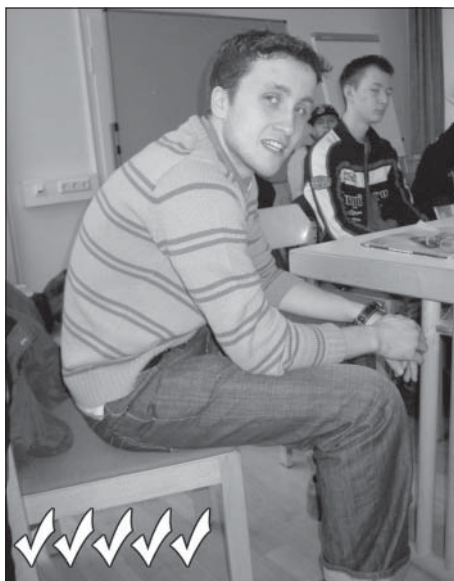
Toť vŕe für heute, ich se těším na nächste Zojkcha na drahtě...

ŠPIČA

Ahoj Sojčenky a Sojkáči,

V minulém čísle jsem se vám představila ve své nové roli módní policistky a protože policie nikdy nespí (že Poldíčku?), tak jsem ani já nezahálela a vydala se na JAPA víkend, abych překontrolovala módní vkus či nevkus zúčastněných Sojek. Zůstaňte ve střehu, protože nikdy nevíte, kdy vás zvěčním svým foťákem. Nebo někdo z mých tajných spoluagentů :-)

ÓŇA

Óňa je elegant a ještě k tomu fešák, takže se boduje jedna báseň. Ví, co je in a hlavně co mu sluší, takže jsem ho snad nikdy neviděla sáhnout vedle. I tohle je trefa do černého, svetry jsou v tomhle počasí ideální, a když k tomu ještě přidá proužky a nechá vykukovat límeček, hmmm...

DAFČA

Tohle je mimořádný úlovek, takže si komentář prostě nemůžu odpustit. Je vidno, že pan Šimek si na svém zevnějšku dává opravdu záležet, nebojí se a všechno pečlivě kombinuje. Na černobílé fotce to bohužel poznat není, ale povedlo se mu sladit triko, mikinu a dokonce i tkaničky v botách, což se fakt počítá! Nějaké to minus by se ale našlo a tady je to teda ta úplně zbytečná sedmdesátka. Ani nevím, co nám tím chtěl chlapec sdělit ☺. Věk to nebude, nejvyšší dosažená rychlost na silnici asi taky ne, tak že by snad počet zlomených srdcí??

TERKA

Terka se mi kritizuje asi nejhůř, protože je mi její styl blízký. A hlavně, Terka se vyzná, ví, co frčí a co jí sluší. Prostě Praha, no ☺. Tentokrát se držela zpátky a zahallila se do černé a tou se nedá zkazit nikdy nic.

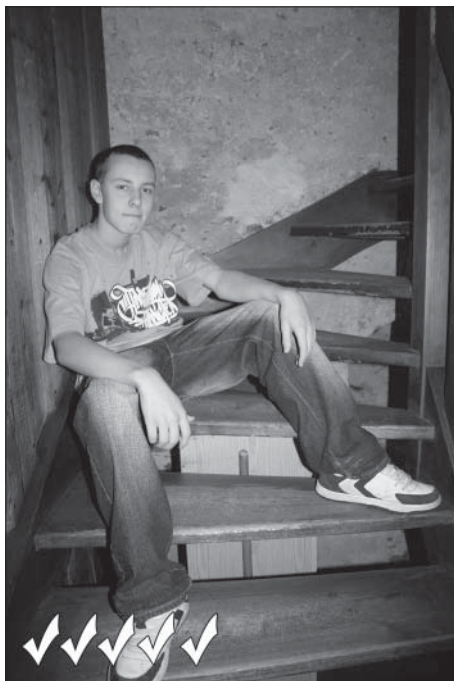
LĚNA

Lěna se všude podepisuje přízviskem mladší, abych já nebyla nucená dopisovat tam toho seniora, takže na ní prostě drsná být nemůžu. A ani nechci, protože někdo s takovým jménem přece ani nemůže mít špatný vkus, ne? ☺ A navíc je to v pohodě, líbí se mi hlavně botičky, nejsou to žádný infantilní bačkory ani babkovský pantofle. Akorát teda přece jenom ty kalhoty by bylo lepší neohrnovat, to teď zrovna moc neletí... Ale zase se umí tak krásně zastydět, že se jí stejně musí všechno odpustit.

ŠPIGY + MARTIN

Áááá, naši drsníaci. Jak je znám, tak svůj výběr pečlivě zvažovali, tady to dokonce vypadá i na nějakou tajnou domluvu. To se to pak špatně kritizuje, ale Martin má za ty proužky přeje jen o bodík víc. Že by Péta našel pod stromečkem taky pruhovaný triko? ☺

ONDRA P.

Vzhledem k tomu, že JAPA byla plná rapu, tak Ondra vystihl náladu hustě nejlíp. Moc teda nerozeznám hipopera od rappera nebo skejtáka, ale něco z toho v něm je. Je to vo pohodě, je to drsný, frajerský a někde jsem slyšela i betální, takže to samozřejmě taky ☺.

A VERDIKT? TO JE SNAD JASNÉ. PODLE HESLA – „ČÍM VÍC PROUŽKŮ, TÍM VÍC ADDIDAS“. TAKŽE PRO NÁS PLATÍ – „ČÍM VÍC FAJFEK, TÍM HEZČÍ SOJKA“.

KRISTL A KÁĀA

Tady jsou naše sestřičky, noc a den, anděl s ďáblem v těle, prostě všechno dohromady. Holky jsou kočky, podívejte se na fotku a nemůžete nesouhlasit. A jestli jo, tak to radši ani neříkejte nahlas 😊

PÁJA

Pan předseda se rozhodl pro radikální změnu a dobrovolně (na rozdíl od jiných) shodil převážnou většinu svého vlasového porostu a musím říct, že dobrý a moc mu to sluší. Jinak teda zůstává věrný svému stylu, který ale nemá chybu, takže proč jej měnit, že? Ale zase ty pantofle??

ELIŠKA

No comment, jednoznačná vítězka!

LÉŇA

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

VOLBY V SDJ NDB./OPF. ANEB NA BEZIRKSJUGENDTAGU V REGENSBURGU

Bylo teplé zářijové páteční poledne a my uháněli v autě po skoro prázdné dálnici směrem na západ. Všechno běželo jak na drátkách, Terka se ještě stihla nastěhovat na kolej, gulášek u Salzmannů nám také chutnal (za tip děkujeme Honzovi Lontscharovi, šéfovi plzeňského Tandemu, kterého jsme potkali náhodou na ulici kousek od náměstí) a okolo třetí čtvrté jsme už byli v Regensburgu (Řezně). Protože po našich kolezích z SdJ zatím nebylo ani vidu ani slechu, nechali jsme auto autem u JuHe a vydali se na průzkum města.

Další den po bolestném vstávání vše začalo. Dopoledne jsme probírali proběhnuvší akce, stav kasy (ten není vzhledem k neslavnému konci úřadování pokladníka Manua příliš uspokojivý) a podobné věci. Po obědě se přikročilo k volbě nového Vorstandu; naším čestným úkolem bylo zasednout ve volební komisi. Zvoleni byli následující činovníci: Merle von Hornstein (předsedkyně); Ronja Münch, Matthias Hauser (místopředsedové); Michael Schmid (pokladník); Stefan Wendt, Christian Ziereis, Dominik Mendel, Judith Braun, Julian Sabella a Linus Rustemeyer (radní).

A kdo z nich je vlastně kdo? Podívejme se na ty z radních, kteří jsou ve Vorstandu nováčky:

Linus Rustemeyer

Jeho kariéra v SdJ jde rychle nahoru – loni poprvé vedoucím, letos v radě – co přijde dál? Zatím se s Linusem můžete setkat hlavně na stránkách SdJotáckého časopisu Nopfsalat (vlastně N-Opf-Salat, že jo...) a taky na webu, jehož je spoluvůrcem. Připomínám, že „Nopfi“ je k dispozici i online – <http://www.sdj-ndbopf.de/nopfi>.

html. Nejen že budete v obraze, co se děje v SdJ, ale taky se procvičíte v němčině!

Julian Sabella

Tenhle člověk je v SdJ jako doma. Rodiče pocházejí z Čech, všichni jeho sourozenci také vyrostli na táborech v Gaisthale. Stejně jako Linus studuje na gymnáziu (Mnichov) a letos ho čeká maturita. V radě se bude po boku Domiho starat hlavně o velikonoční tábor.

Michael Schmid (Michi)

Starší už vědí... K SdJ se vrací po několikaleté pauze. Kdysi se mnou jezdil jako účastník na tábory, dneska studuje v Řezně ekonomii, a tak je pro funkci pokladníka jako stvořen. Pro SdJ velké požehnání, protože pokladníka od fochu potřebovala jako sůl!

Stefan Wendt

Znáte Larse? Pak znáte skoro i Stefana. Tenhle věčný vtipálek totiž s Larsem sdílí nejen kudrnatý porost hlavy, ale i povolání – truhlář (zatím ale v učení) ! Kolikrát se už stalo, že je kdekdo považoval za sourozence. Stefanův hlavní úkol v radě bude péče o tábořiště v Gaisthale, čímž přebírá dosavadní hlavní Markusovo poslání.

Nakonec ještě proběhlo poděkování právě starým harcovníkům Markusovi a Bernimu, kteří po dloouholeté práci v radě své funkce opouštějí. Po udržovací pauze jsme se pak navečer vydali na „Kneipenrallye“ do města. Jak taková akce probíhala, si asi dokážete představit ☺. Dokonce jsme potkali i staré známé tváře – Günthera s Anničkou (toho času již po svatbě)

Co se událo za akce Sojčiči i neSojčiči

a Sebiho – a zahráli pro ně živé sochy na kašně, čímž jsme dobře pobavili přihlížející okolí.

Další den odpoledne – po snídani u Chrise doma – jsme už zase uháněli zpět směrem do Čech. Trochu melancholičtí, ale spokojení a s vědomím, že lidé z SdJ

pro nás nejsou jen bezejmenní lidé, se kterými je nám dáno spolupracovat, ale skuteční přátelé!

PÁJA

PRVNÍ SETKÁNÍ AG INFO v PLZNI

S vysvětlováním, co vlastně česko-německé fórum mládeže je, vás asi nemusím zdržovat, všichni jste pozorní čtenáři a v Zobačisku se o JUFU mluvilo už snad tisíckrát. O tom, že Sojka má i v dalším dvouletém volebním období v JUFA své zástupce, asi také víte. Těmito zástupci je moje maličkost (Terka) a jeho maličkost Ōňa Kreuzchen (Ondřej Křížek), cha cha cha J. Já i Ondra jsme se zařadili do pracovní skupiny INFO, Ondra se mě držel zuby nehty, za nic na světě nechtěl do jiné pracovní skupiny, a tak to vypadá, že ho navíc budu mít na krku i v JUFU, jako by to nestačilo už v Sojce. No tak teď jste ale všichni jistě poznali, že šprýmuji. Samozřejmě jsme s Ondrou oba moc rádi, že jsme v jednom pracovním týmu, hlavně tedy já, Ōňa mi připomíná, co máme za úkoly, co musí být dokdy hotovo a tak dále. Já mám totiž hlavu dřavou jak cedník, tak sem ráda, že tam je se mnou.

O víkendu 2.–4. 11. 2007 se naše pracovní skupina s názvem INFO sešla úplně poprvé. Ubytování jsme byli

v „luxusní“ ubytovně TJ Lokomotiva. Pro mnohé z nás to byl opravdu nevidaný zážitek. Přes den nám poskytl azyl plzeňský Tandem. K dispozici jsme měli fungl nově vybavenou zasedací místnost, přístup k internetu a projektor k tomu. A pak jsme pracovali a pracovali. Možná asi nevíte, nečem že to vlastně ta naše skupina pracuje? Náš hlavní cíl je zrenovovat česko-německý portál ahoj.info a vytvořit nový web Jugendfora. Takže žádně malé oříšky, ale celkem velká sousta. Schválně mrkněte na portál ahoj.info a dejte nám vědět, co se vám na něm líbí nebo nelíbí, co by jste změnili, co vám třeba připadá nepřehledné nebo bezpředmětné. Prosím prosím na mojí adresu t.prazska@centrum.cz. Jsme vděční za každý nápad, návrh a připomínku nezaujatého oka. Naše setkání jsme ukončili v nedělních odpoledních hodinách, a pak jsme se rozletěli do svých domovů. Další setkání se uskuteční v lednu v Berlíně, kam se moc těším, protože Berlín ten já tuze ráda. Tak dám určitě vědět, jak to probíhalo!

TERKA

SOJKA NA VÝLETĚ 13. 10. 2007

Jednoho krásného podzimního dne se Sojka vydala na svůj první Sojčiči výlet, prozkoumat nejen okolí hradu Křivoklát, ale také nový objekt, kde by

se měl konat velikonoční tábor. Úkol to byl vskutku nelehký, ale všichni výletníci to zvládli a překonali i obrovský krpál, který se před námi znenadání vyloupl, jen co jsme vystoupili v Račicích nad Berounkou z vlaku.

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Když jsme zdolali tuto překážku, tak už to šlo jako po másle. Zanedlouho jsme došli k rekreačnímu zařízení Palestra Relax, kde jsme udělali důkladnou prohlídku, abychom nic nezanedbali! Sojčí oči prozkoumaly důkladně každý kout budovy a všichni jsme se shodli na tom, že se nám tento objekt zamlouvá. Vcelku uspokojeni jsme se vydali na naši další pouť.

Sluníčko nám k tomu pěkně svítilo, krásy a barvy podzimu se míhaly a provázely nás celou cestu až na hrad Křivoklát. Než jsme se však vydali na prohlídku tajemného hradu, tak jsme se samozřejmě museli posilnit dobrým obědem v restauraci pod hradem. Všichni jsme si moc pochutnali a po načerpání nových sil jsme se vydali k branám hradu. Za branami jednoho z nejvýznamnějších českých hradů jsme odhalili část královské historie.

Zkrátka nejen že jsme protáhli nohy na procházce krásnou podzimní přírodou a okoukli objekt na Velikonoce, ale také jsme se něčemu přiučili z dějin českých. Z výletu se nám odjíždělo těžce, protože jsme byli táák nadšení z tolika zážitků v jednom sobotním dni. Z toho vyplývá jednoznačné hodnocení nás, zúčastněných výletníků (*Kristinka, Luky, Peťa,*

Pája, Michi, Šogun a já): Výlet byl super. Vy, kteří jste tento výlet propásli, tak nezoufejte, zatlačte slzy a těšte se. Sojka-výlety právě začínají!!! No řekněte, není skvělé vidět se vícekrát do roka? A ještě se k tomu podívat po krásách naší vlasti? Závěrem bych chtěla ještě poděkovat Kristince a Lukymu, kteří tento výlet naplánovali.

Pro ty, kteří by rádi na nějaký Sojka výlet jeli, mám následující radu. Protože to nebyl výlet ojedinelý a poslední, sledujte pravidelně naše Sojka-stránky (pokud už tak dávno neděláte), kde najdete všechny informace k chystaným výletům. A jako poslední tečku bych ráda vyzvala všechny Sojky, které rády cestují a výletníci, aby se nebály a zorganizovaly vlastní výlet. Chcete se někam podívat a nechcete jezdit sami? Napište na sojka@sojka.cz informace o výletu (kdo, kam, kdy, kontakt na vás) a váš výlet se obratem objeví na našich stránkách. Příklad mailu: *Já (Pepa Vomáčka) chci jet na výlet do Koněpruských jeskyní, v neděli 2. prosince 2007, kdo chce jet se mnou, ať se hlásí na mailu hcijettaky@pepik.cz.*

Můžete napsat i spoustu dalších užitečných informací, jako je například cena vstupenky, délka výletu a tak

Co se událo za akce Sojčů i neSojčů

dále. No a pak už jen sesbíráte maily od nahlášených lidí, zjistíte na internetu kdy jedou vlaky (nebo jiné dopravní prostředky) a všem přihlášeným tyto informace rozešlete. Kdyby vám to přišlo moc složité (což doufám nikomu nepřijde), najdete si někoho, kdo vám s tím pomůže. Hlavně se nebojte!

Takže na příštím Sojčím výletě se na vás budu moc těšit, protože já určitě pojedu!

KAMČA

JAPA

Z POHLEDU ČLENA ORGATEAMU PETRA ŠPEJGLA ŠPIČANA

O víkendu 23.–25. listopadu 2007 proběhl ve Waldmünchenském vzdělávacím centru pro mládež speciální jazykovo-zábavný víkend s názvem JAPA. Celá akce se nesla v duchu výuky německého jazyka, nicméně jsme se snažili pojmout vše nenucenou a zábavnou formou.

Celý program jsme rozdělili do několika částí. Na začátku bylo nutné rozřadit účastníky a účastnice do skupin podle jazykových znalostí. Původně jsme počítali se třemi skupinami: němčináři začátečníci, němčináři pokročilí a češtináři začátečníci. Později, po vyhodnocení rozřazovacích testů, jsme však museli vytvořit ještě skupinku středně pokročilých němčinářů.

V sobotu ráno jsme po vydařeném Pájově „učitelském“ úvodu začali s intenzivní výukou němčiny a češtiny, která trvala až do oběda. V odpoledním

programu mohli všichni sojka- a sdj-studentičci použít nově nabyté vědomosti v praxi, v tomto případě v centru města díky interwiev s místními obyvateli. Na závěr celého víkendu jsme zařadili trochu z táborové tematiky. Všichni společně jsme se podívali pod pokličku večerních porad na táboře, přičemž jsme dbali na využití čeho jiného, než jazyka německého... Samozřejmě jsme si připravili mnohem a mnohem víc věcí, ale to vám v tuto chvíli nechci prozrazovat, pro-

tože se za chvíli dočtete detailnější informace z pera zúčastněných.

Z mého pohledu se akce nadmíru vydařila, v přípravě ani samotné organizaci nevyvstaly větší problémy, takže si teď můžu spokojeně sednout do křesla, hodit

nohy na taburetku, zapnout slideshow fotek na notebooku a těšit se na další němčinou a zábavou nabitou JAPU 2008.

ŠPIČKA

NÝŘANSKÝ VERDIKT

23.-25. 11. 2007 se 22 českých Sojek, Sojčic a Sojčat sjelo do bavorského zasněženého Waldmünchenu. Naši němečtí kamarádi nás v tom samozřejmě nenechali samotné a přijelo nás doplnit celkem osm kluků! 😊 Ubytovali jsme se v LUXUSNÍ mládežnické ubytovně. Já bych to spíš nazvala bludiště, kdo nechodil alespoň ve dvou, možná tam bloudí dodnes... 😊

Když jsme byli všichni na místě a dostatečně se přivítali, organizátoři akce nás přivítali na Špráchovědecké JAPĚ, která byla důvodem, proč jsme se všichni sešli. Abychom mohli šprechtit a učit se, museli jsme se rozdělit do skupin podle našich znalostí, proto hned na začátek přišel opravdový oříšek: test z němčiny!! Na opisování Pája, Terka, Móňa i Špigy svědomitě dohlíželi, a tak se každý dostal opravdu tam, kam patřil. 😊 Aby se zástupci SdJ nenudili, test psali taky, ovšem ne všichni měli plný počet bodů, jak by se dalo čekat ... 😊 Hned po testu jsme byli rozděleni do tří skupin a dostali jsme úkol na další den: uspořádat rapovou show, samozřejmě česko-německou a aby to nebylo tak jednoduché, Češi museli rapovat v němčině a Němci česky. Tím páteční program skončil a odebrali jsme se do „Schlosskelleru“ čili zámeckého sklepa, kde jsme měli čas podělit se o novinky a pokecat. 😊

Do druhého dne nás uvedla vynikající snídaně v podání švédského stolu se vším možným, každý si vybral. Potom začalo vyučování. Profesor Bobek vylezl z postele nejspíš levou nohou, a tak hned úvodem vyzkoušel tři

lidi a navíc jsme dostali opravené testy. Tak jsme zjistili, že někteří na tom s němčinou zrovna nejlépe nejsme (vždyť od Gaisthalu uběhlo už 104 dní!!! 😊). A tak jsme se po skupinkách odešli učit německy. Dostala jsem se do skupinky „něco mezi“, a tak jsme pilovali například

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

předložky, mluvili a mluvili a myslím, že nám to nakonec šlo. Shodly jsme se se spolužačkou Kristínkou, že Špigy přesně vychytil to, co jsme neuměly, a navíc jsme se výborně pobavily! ☺ Německá část se učila česky, takže se pak mohlo stát, že jsme například slyšeli otázku „ty si makrela?“ nebo přání k jídlu „dobrou noc“. ☺

Odpolední program KAMRALLEY jsme zvládli v našich rapových skupinách, abychom měli zároveň čas se domluvit a připravit si pro ostatní na večer pořádnou show. Kamralley spočívala v natočení desetiminutového dokumentu o místních obyvatelích, a proto jsme se vydali ven do zimy. Dotazy kladli samozřejmě Češi a Němci na kameru přeložili odpovědi do češtiny. V následujícím „freizeitu“ a po večeri jsme měli čas domyslet a dopilovat například choreografii pro náš rap. Večer se všichni gangsteři a rapeři sešli a uspořádali tu všemi očekávanou velkolepou show. Všichni byli vynikající, ještě teď se musím smát, když si na to vzpomenu, a myslím, že úryvky těch songů nikdy nezapomenu ☺. Potom jsme si promítli naše dokumenty (neměly chybu ☺), a pak přišlo překvapení večera: dokument, jak dosud probíhala JAPA a klip JAPAcrow. Zvolili samozřejmě stejné intro, jaké jsme dostali k dispozici my. Bylo to perfektní a musím se trošku pochlubit, že v něm byly zmíněné i Nýřany! ☺☺

V neděli ráno jsme si vyzkoušeli, jak vypadá takový Helferbesprechung během tábora a už byl skoro čas se loučit. Ti, jež jeli vlakem, se rozloučili první, další na řadě byli němečtí kluci a my, co jsme zbyli, jsme zasedli k radě.

Děkujeme organizátorům za tenhle víkend, na který se jen tak nezapomene!! Kdo nejel, může litovat! ☺ A teď už nezbyvá, než se těšit na další Sojka-akci, to znamená na Sojkaples!!! Uvidíme se tam!

LÉŇA ML.

CO NÁM ŘEKNE NOVÁ SOJKA?

Člověk vlastně ani neví jak a už si to fíčí směrem hranice, aby poznal něco nového a třeba se i dobře pobavil. Chce to jen sbalit si těch pár švestek a nebát se vyrazit něco zažít. Všechno tohle dohromady pro mě znamenala letošní Japa. Němčinu se už učím taky nějaký ten pátek, a tak se mi hned zalíbil Terčin návrh strávit víkend se Sojkou a SdJ ve Waldmünchenu. A co jsem vlastně čekal? No to bylo do poslední mi-

nuty překvapení ;o). Člověk vlastně jen matně tuší, že půjde o němčinu, Němce, a když se zadaří, tak i o legraci. Všechno se rozběhlo jako na drátku a díky skvělé organizaci nevznikaly v průběhu žádné problémy. Jednoduše jsme vklouzli do pohodové atmosféry v očekávání, co se bude skutečně dít. A dobrá nálada už první večer opravdu nechyběla, stejně jako celý víkend. Kdo by nechtěl zažít hodinu, kde lektor němčiny je jako kamarád a člověk se nemusí bát zeptat na to, co ho zajímá a co by mu jinde neřekli? Kde jinde uslyšíte,

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

jak to vypadá, když se Němci učí říkat „řeřicha“ a nebo si vyzkoušíte vyzpovídat pár místních obyvatel přímo na ulici? Kde jinde se naučíte rapovat v němčině? Pávě tohle všechno jsme si všichni vyzkoušeli a musím říct, že jsme se u toho královsky pobavili. Nejen že se člověk naučí chodit v jiném prostředí, ale naváže plno nových kontaktů a co víc, v duši ho hřeje, že to s tím jeho jazykem není tak hrozné. Zjišťuje, že už opravdu něco umí, a že i v Německu jsou lidičky, které zajímají jejich čeští sousedé. A tak se pak člověk vrací domů plný nových dojmů, obohacený hezkými zážitky, na které se nezapomíná a myšlenek na nové kamarády. Víkend a Japa sice skončili, ale kdo ví... třeba je to teprve začátek!

PETR RYS

JAPA (BETO-BERICHT)

Japa war toll. Wir haben viel Tschechisch gelernt. Wir hatten viel Spaß. Das Programm war locker, aber dennoch unterhaltsam, zeitlich gut strukturiert und lehrreich. Nach dem eher theoretischen Sprachkurs am Morgen, bot der „Außeneinsatz“ eine willkommene Abwechslung und bereicherte das Abendprogramm mit den entstandenen Filmen ungemein. Wir haben wirklich viel gelacht und das ein oder andere Wort behalten. Großes Lob!!

Auch die nachgestellte Helferbesprechung war eine sehr gute Idee zukünftigen Betreuern den Betreuerjob näherzubringen.

Bis auf die weiten Wege war das Schloss als Austragungsort sehr gut geeignet. Das Essen war genial und das Preis-Leistungs-Verhältnis unglaublich! An dieser Stelle Dank an den Zukunftsfond für die Zuschüsse.

Die Stimmung war wie immer sehr gut und dieses mal sind wir uns ein großes Stück näher gekommen. Vor allem an den Abenden nach dem Programm wurde rege

Konversation zwischen Deutschen und Tschechen betrieben; unserer Meinung nach mehr als sonst. Alles in allem ist der Lehrgang einfach super verlaufen. Wir bedanken uns im Namen aller deutscher Teilnehmer bei Sojka für die Einladung und besonders bei den Organisatoren.

Nur noch eine Bitte: Beim nächsten Mal vielleicht einen originelleren Namen wählen, als nur die Anfangsbuchstaben von ehemaligen Organisatoren vergleichbarer Lehrgänge. ☺

Vielen Dank für das super Wochenende,

TOBI UND BENI

Mlsná huba, aneb Efka v Akci

NĚMECKÝ ŠTĚDRÝ DEN ANEB JE LIBO PÁREČEK NEBO RADĚJI HUSIČKU?

Drahé, předražené Sojky!

Je tomu již rok, co jsme se na stránkách našeho všemi oblíbeného Zobáku sešli u vánočních receptů našich západních sousedů. V létě jsem vás chtěla zasvětit do německého pěstění chřestu a podělit se s vámi o několik chřestových lahůdek, ale jak všichni víte, Zobák bohužel nemohl vyjít. Na podzim jsem pro vás pro změnu měla naplánovaný speciál o dýňovém šilenství, ale protože jsme se s Dalbou stěhovali a měli tudíž plné ruce krabic, beden a kusů nábytku, nestihla jsem svůj příspěvek do Zobáku připravit. Ale nevěšzte své krásné hlavinky, nebudte smutní a zklamání, není totiž všem dnům konec, po zimě zase přijde jaro a s ním nová chřestová sezona! Takže se těšte, v jarním čísle vás čekají nízkokalorické recepty z této v Německu velmi oblíbené zeleniny!

Ale zpět k našemu vánočnímu tématu: Loni jsem se s vámi prošla po německém vánočním trhu a dnes jsem si řekla, že by vás možná mohlo zajímat, co naši němečtí sousedé baští na Štědrý den? Pro ty z vás, kteří máte (nebo jste měli) ve škole němčinu, tohle čtení určitě nebude žádnou novinkou, protože zvyky a tradice patří k oblíbeným tématům autorů učebnic.

Vězte tedy, že průběh typického německého Štědrého dne se nikterak neliší od toho českého: Celá rodina se sejde doma, maminky, sestry a manželky uklízí, leští a zdobí, děti se nemohou dočkat večera, a tak je jejich otcové, starší sourozenci nebo hodní strejdové a tety jdou na celé odpoledne vyvenčit. Důvodů je hned několik: Christkind, neboli česky Ježíšek totiž může nepozorovaně přinést ozdobený stromček, umístit pod něj krásně zabalené dárky a vůbec vykouzlit tu patřičnou štědrovečerní atmosféru.

Taktéž obědové menu nevykazuje žádná specifika. V některých rodinách se celý den drží půst, jinde mají jenom polévku nebo něco malého, většinou bezmasého, protože všichni se těší na bohatou štědrovečerní večeři. A teprve při zasednutí k německému svátečnímu stolu to pro nás Čechy začíná být zajímavé! Tak co myslíte, že přijde na stůl? Bramborový salát a filátko smaženého kapříčka? Pche! Kdeže!

V Německu neexistuje žádná jednotná tradice, co se vánočního menu týče. V některých oblastech se na stůl servírují takzvané norimberské párečky s porcí kysaného zelí, jinde se připravuje pečená husa. Je pravda, že znám i několik Němců, v jejichž rodinách se tradičně jí kapr, ale rozhodně se tu tahle ryba nekonzumuje v takové míře jako u nás.

Tak co, dostali jste chuť strávit Vánoce v německém stylu? Pokud nejste zrovna velkými příznivci ryb, máte o inspiraci na příští rok postaráno! Pokud ale hodláte setrvat u kapříka se salátkem (mňam, už se těším na ten od mojí maminky!!!), můžete inovovat například v oblasti moučnicků. Mám pro vás totiž tentokrát recept na oblíbený německý dezert. Dalo by se říct, že patří k těm tradičním vánočním. Takže pozor, přicházejí pečená jablka s vanilkovou omáčkou!

Co budete potřebovat na šest porcí

- 6 větších (kyselejších) jablek
- 150 g marcipánu
- 4 polévkové lžice sekaných mandlí
- 2 polévkové lžice rozinek
- ½ lžičky mleté skořice
- 1 polévkovou lžici citrónové šťávy
- 30 g másla
- 2 polévkové lžice mandlových lupínků (lupínky sice lépe vypadají, ale můžete použít i sekané)
- 2 polévkové lžice práškového cukru

Na vanilkovou omáčku potřebujete

- 1 balíček vanilkového pudinku
- 1 l mléka
- 80 g cukru
- 1 vanilkový cukr

Jablkům ukrojte vršek se stopkou a vytvořte tak jakousi čepičku. Vykrojte jádřínek tak, aby jablko zůstalo celé. Rozehřejte troubu na 200 stupňů. Smíchejte marcipán, sekané mandle, rozinky, skořici a citrónovou šťávu, jablka naskládejte do pekáčku vytřeného máslem (aby se vám nepřipalovaly) a naplňte je připravenou marcipánovou směsí. Naplněná jablka přiklopte připravenými jablečnými čepičkami, rozdělte mezi jablka kousky másla a pečte 40 minut. Mezi tím si připravte vanilkovou omáčku: Smíchejte pudink s mlékem a cukrem a uvařte tekutou omáčku. Nechte vychladnout a občas promíchejte, aby se na omáčce vytvořila krusta. Upečená jablka rozdělte na misky, přelijte připravenou omáčkou a jestli máte rádi hodně sladké, ještě pocukrujte. Pokud se vám nechce klohnit omáčka, nahradte ji prostě kopečkem vanilkové zmrzliny. Zmrzlina tvoří s horkými pečenými jablky lahodný kontrast! A teď už jen dobrou chuť!

Možná si říkáte: Hm, to zní dobře, ale kdo se s tím má dělat? Pokud se chystáte třeba na silvestrovskou párty ke kamarádům a nevíte, jakou sladkou mlsku byste měli přinést s sebou, zkuste tuhle rychlovku: Vezměte prostě vždy dva dětské piškoty, jeden z nich namázněte marmeládou nebo nutelou, spojte a aby lépe držely, propíchněte párátkem. Mezi piškoty také můžete vložit tenký plátek banánu a celé to ještě omočit v rozpuštěné čokoládě. Tuhle mňamku zvládne i malé děcko a zaručuju vám, že chutná (skoro) každému. Já si občas jednu z těchto variant připravuju pro sebe ke kakau, když je venku sychravo a já se chci zakutat pod deku s nějakou napínavou knížkou.

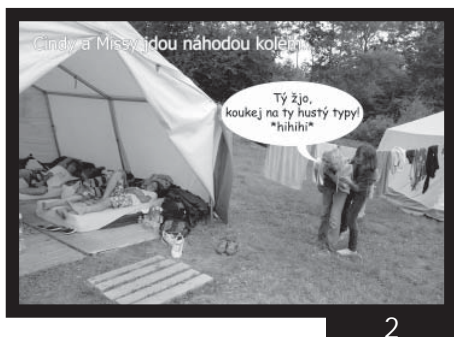
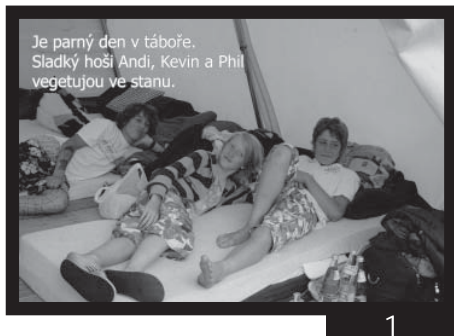
Tak vám, milé Sojky, přeju krásného Ježíška, klidné a spokojené svátky a hlavně hodně úspěchů při realizaci některého z dnešních receptů. A jestli se vám dílo podaří, neváhejte, udělejte fotku, napište, jak vám chutnalo a pošlete k nám do redakce!!! V příštím čísle vaše krece otiskneme!

EFKA

Fotoromán

Fotoromán

Fotoromán

13

16

14

17

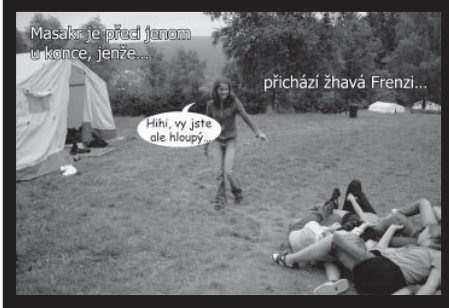

15

18

Fotoromán

19

21

20

22

SUDOKU

1.liga

2		1	3		8	7		9
	7				9	1		
	8		5					4
5								
		2	4		7	8		
								5
1					2		9	
		3	7				4	
7		8	9		4	3		2

2.liga

7		9	6				8	
			9	7	3			
		6				2	7	
	3	4						
1		2		4		9		7
						3	1	
	5	8				7		
			8	9	7			
	7				4	8		1

Řešení: příště, abyste neopisovali, syčáci!

DETEKTIV SOJKA ²

díl druhý - Hra s ohněm
kreslí & píše Šogi

<p>Zdatný kriminalista, kterým je detektiv Sojka, i v jemu cizí Praze dokázal v rekordním čase získat informátory ...</p>	<p>Před klubem si detektiv prohlédl terén. Hned pod nápisem „Karlovy Lázně“ objevil v okně nenápadná písmena PB.</p>	<p>Z turistických průvodců věděl naprosto přesně, co kvete v Čechách. Prozradí někdo zločince za tučnou odměnu?</p>
<p>Rozumím. Terorista Bobek spatřen v klubu Karlovy Lázně. No, tipnul bych si, že půjde jinam, ale budíž ...</p> 	<p>KARLOVY LÁZNE</p> <p>Náhoda? Nebo nějaká tajná značka? Rozhodně je to stopa.</p> 	<p>Mišo! Můžeš na moment? Pán platí a odchází. Postarej se o něj. (navždy!)</p> <p>Hledám Bobka, zaplatím ...</p>
<p>Z davu se vynořila obrovitá postava vyhazovače Miši. Díky tvrdé dříně v posilovně vypadal jen jako chodící sval.</p>	<p>Detektiv Sojka byl odveden do temné uličky kousek od klubu. S další větou pochopil, že pichl do vosího hnízda ...</p>	<p>Pak už zapracovaly reflexy. Pan Miša možná dokáže zabít do pěti vteřin, ale Smith & Wesson spolehlivě za jednu ...</p>
<p>Nedělej problémy frajere. Jestli něco zkusíš, seš mrtvej do pěti vteřin. Se mnou není žádná legrace ...</p> 	<p>Nic osobního, ale musím tě tak jako tak odpravit (do pěti vteřin)</p> 	<p>BENG!</p> <p>Proč se chtěl bít tam, kde se mělo střílet?</p>
<p>Výstřel utlumil hluk projíždějící pražské tramvaje. Detektiv ale musel jednat rychle. Kdo ví, jestli tu nejsou další?</p>	<p>V hotelovém pokoji detektiv prozkoumal obsah nalezené peněženky. Kromě peněz našel i pár fotografií ...</p>	<p>Fotografii obchodu s elektronikou, která byla také v peněžence, můžeme vyhodit, pro naše pátrání je bezcenná. Ale co ty další? Která z nich je důležitou stopou? Poradte detektivovi jak dál. Kterou stopu sledovat?</p>
<p>Tohle by se mohlo hodit, snad u sebe bude mít další stopu.</p> 		<p>a) zlotřilý Bobek na vyléteť b) žena v burce v ulici Pražská c) fotografie nějakého úseku mapy</p> <p>Co by měl dělat? Poradte detektivovi na jeho adrese: detektiv.sojka@seznam.cz</p>